

Komentáre k čítaniam ✘ 18. nedeľa cez rok A

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Dost' na to, aby to šlo od úst k ústam

Prvé čítanie (Iz 55, 1-3):

Tieto slová sú v púštnej kultúre veľmi silné: „Pod'ťe k vodám všetci, čo ste smädní!“ V krajine o ktorej píše v dnešnom čítaní prorok Izaiáš, zabezpečiť si vodu bola každodenná starosť, silný problém. Jeho proroctvo, že príde deň, keď bude dostatok vody, dostatok jedla pre celý Izrael bolo preto veľmi odvážnym proroctvom. A k tomu to všetko ešte bude i zadarmo!

Izaiáš používa tento silný obraz, aby ním svojmu ľudu popísal, čo im prinesie obnova Zmluvy. Po bohorúhaniach, úpadku, kliatbe vyhnanstva je Boh ochotný skúsiť to s nimi znova. Môžeme si predstaviť po týchto prorokových slovách tú skupinovú úľavu celého národa: „Chceš vari povedať, že dostaneme novú šancu!?“

Voda, zrno, víno, mlieko, a nová šanca. Áno, spása príde! A to preto, lebo Boh je veľkorysý.

Druhé čítanie (Rim 8, 35. 37-39):

„Apoštol Pavol a ja sme starí, navzájom si oponujúci diskutéri,“ hovorí jedna rehoľná sestra. „Jeho texty som milovala, no neustále som mu vyčítala, ako strašne abstraktná tá jeho teológia je. A ako ťažko sa trávi. No i v tých najhorších momentoch som predsa mala verše, ktoré boli pre mňa potechou a osviežením. A práve pri týchto veršoch som si uvedomovala, že Pavol je môj priateľ.“

Tie slová nájdeme aj v dnešnom čítaní. Pavol si kladie otázku, čo by nás bolo schopné odlúčiť od Boha, od toho, ktorý nás miluje a ktorého milujeme my. Pomenúva množstvo nepríjemných možností: od rôznych múk, cez rôzne potreby – a pýta sa, či niektorá z nich by nás mohla zviest'. A potom... potom zakončuje silnými slovami: «A som si istý, že smrť, ani život, ani anjeli ani kniežatstvá...» Nič, naozaj nič, čoho by sme sa mohli dotknúť alebo si to predstaviť, nemá moc nás odlúčiť od Božej lásky.

Tieto slová sú tak silné, že si zaslúžia visieť v našej izbe zarámované na stene. Aby sme naozaj nikdy nezabudli, že Božia láska je pevná.“

Evanjelium (Mt 14, 13-21):

Ježiš mal právo byť podráždený alebo dokonca nahnevaný. Ved' sa práve dozvedel o smrti Jána Krstiteľa a preto sa rozhodol odísť do ústrania, aby tam tohto svojho príbuzného ožialil a sa za neho pomodlil. No dav mu nedal pokoja. I tu si ho našiel a prosil hlavne za svojich chorých. A Ježiš... napriek svojmu vlastnému utrpeniu reaguje so súcitom¹ (spolucítením).

Deň letí a je tu zrazu večer. A dav je hladný. „Kto im, všetkým tým ľuďom kázal prísť sem, na toto pusté miesto?“, myslia si učeníci. A sú za to, aby ich prepustil, aby sa aspoň oni mohli v pokoji najesť. No Ježiš je rázny: „Nie, vy im dajte jesť!“

Dať im jesť? A čo!? Učeníci jasne ukázali na svoje úbohé zdroje: pár chlebov a ešte menej rýb. „A čo myslíte na aké zdroje som sa spoľahol ja, keď ma dnes odpoľudní tento dav prepadol?“, niečo takéhoto im mohol naznačiť Ježiš. Ale netrápi ich viac. Iba im ukáže, ako si majú počínať.

Je ľahké nájsť dôvody, prečo niečo nejde. „Som unavený z dávania!“ „Už som rozdal dost!“ „Potrieb je viac, než mojich možností!“ No predsa, nejestvuje núdza, ktorá by bola väčšia, než zásoby neba. Jediné, čo sa od nás žiada je, aby sme sa aspoň začali snažiť. A najlepším začiatkom je vždy súcit (spolucítenie).

Otázky na uvažovanie

- Bola ti niekedy vo vzťahu ponúknutá nová šanca? Čo si s ňou urobil; ako si ju využil?
- Aké situácie ti dávajú pocit, ako keby si bol odlúčený od Boha? Ako by ti mohol v týchto pocit byť Pavol pomocníkom? Ktoré jeho slová by poskytujú najviac nádeje?
- Ježiš nám ukazuje, ako my musíme začať kŕmiť hladných a Boh už urobí zvyšok. Nemáš so svojho života nejakú skúsenosť, kedy si videl na vlastnej koži ako toto naozaj funguje?

Činná odozva

Ak tento týždeň nedáme niečo chudobným, nemáme ospravedlnenie. Pouvažuj, čo máš – čas, peniaze, jedlo – a začni so spolucítením. A zvyšok nechaj na Boha.

Pripravil: MB@svd

¹ Toto slovo ma v originálnych textoch veľmi špeciálny význam. Do slovenčiny ho prekladáme slovom súcit, spolucítenie, ale aj tým, čo je v evanjeliu: „zlútovať sa nad...“ Originálne grécke slovo „splanchnizomai“ však poukazuje na bolesť v oblasti brucha. To je to, čo človek cíti, keď vidí trpieť milovanú osobu a čo ho potom vedie k tomu, že jej pomôže.